

[Ninn-Hansen.]

gruppe – eller i regeringen – for en fremsættelse, er det hermed gjort. Det er så op til folketinget at skabe det flertal, det drejer sig om, og det nærer jeg fuld fortrøstning til også vil blive tilfældet.

Som også nævnt af regeringen ved fremsættelsen i fjor er lovforslaget af en sådan karakter, at det efter krav fra 60 af folketingets medlemmer efter sin vedtagelse kan underkastes folkeafstemning. Det konservative folkeparti har ikke bedt om en sådan folkeafstemning og vil ikke bede derom. Men vi kan og vil naturligvis ikke fratage vælgerne deres ret til at få forslaget til endelig afgørelse ved en folkeafstemning, hvis 60 modstandere af loven i folketinget benytter deres grundlovshjemlede ret til at kræve dette.

Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjærulff-Schmidt) (FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om visse hovedlande-vejsstrækninger. (Ophævelse af bemyndigelsen til at lade anlægge Vallensbæk-Tårnby-motorvejen)*, idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Karen Thurø Hansen) (KF):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *for- slag til lov om ændring af lov om folkepension. (Ændring af regler om udbetaling af pensions- tillæg)* med det formål, at folkepensionister, som ikke oppebærer førtidspension, får samme folkepension. Med andre ord: at pensionstillæg- get udbetales fuldt ud til disse folkepensionister.

Med hensyn til finansieringen af forslaget skal jeg henvise til den sociale pensionsfond og de tanker, som mit parti tidligere har gjort gældende her i tinget om at bruge den kommende udvidelse af folkepensionsudbetalingerne (som følge af udbetalinger fra den sociale pensions- fond) til først og fremmest at løse spørgsmålet om samme pension for alle.

Som det fremgår af bemærkningerne til lov- forslaget, er vi i dag i Danmark i den situation, at folk, der gør en indsats gennem opsparring eller arbejde, risikerer at få en lavere nettoind- komst end de, der afstår fra denne indsats.

Det fremhæves ofte, at mange ældre har det

bedst, hvis de ikke helt afbryder kontakten med arbejdsmarkedet, men vi straffer dem, hvis de følger dette råd.

Vi mangler og kommer i de følgende år i uhyggelig grad til at mangle privat opsparring, men vi ser altså eksempler på, at samfundet ikke alene tager frugten af opsparringen, men herudover et rent kontant straffebeløb fra folk, der sparer op. I betragtning af, at alderdoms- opsparringen er en af de væsentligste former for privat opsparring, forekommer det mig tvivl- somt, om vi nogen sinde får orden i den dan- ske økonomi, hvis vi stadig straffer dem, der sparer op til deres pensionisttilværelse.

Som også eksemplet i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, viser, er der flere fakto- rer, der spiller ind, når de ældre skaffer sig en ekstra indtægt, og når samfundet helt eller del- vis fratager dem denne indtægt. Vi er indstillet på også at overveje flere foranstaltninger, der kan være med til at løse problemet. Men vi mener, at den foranstaltning, der har mulighed for at virke bedst og hurtigst, er at indføre samme folkepension til alle.

Også historisk er det naturligt. Da vi indfør- te folkepensionen, var det jo netop, fordi den skulle tilfalde alle ældre. Da vi foretog den store revision i 60'erne, var vi på nippet til at gennemføre dette princip fuldt ud, men faldt tilbage på pensionstillægget med en 60 procents aftrapning. Denne aftrapning halverede vi med virkning fra 1. april 1973, og mit parti mener, at det nu er på høje tid at tage det sidste skridt henimod fuld folkepension.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal herved tillade mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af overgangsbestemmelse)*.

Med gennemførelsen af lov nr. 311 af 10. juni 1976 blev der indført en ensartet dagpen- gesats for nyuddannede, som i de fleste tilfæl- de var lavere end den normale dagpengesats.

For ikke at forringe dagpengene for dem, der aktuelt havde indrettet sig på den tidligere gældende dagpengesats, indførtes som en over- gangsordning indtil 1. juli 1977 reglen i § 2, stk. 2, hvorefter ændringen til den lavere, ens- artede dagpengesats ikke får forringende virk- ning på beregningen af dagpenge til medlem- mer, der den 21. maj 1976 modtog dagpenge.

Denne regel finder efter den fastlagte prak-

[Arbejdsministeren.]

sis tillige anvendelse på medlemmer, der den 21. maj 1976 havde fået suspenderet arbejdsløshedsdagpengene til fordel for sygedagpenge, kursusgodtgørelse og feriegodtgørelse.

Imidlertid har det ikke været muligt at udstrække bestemmelsen til yderligere at omfatte andre grupper af nyuddannede med rimelige forventninger om en højere dagpengesats. Som eksempel herpå kan nævnes medlemmer, der den 21. maj 1976 var faldet for 180 dages reglen, havde midlertidig beskæftigelse eller aftjente værnepligt. Da det vil være i overensstemmelse med overgangsordningens formål at lade også disse grupper af medlemmer få en tilsvarende gunstig ordning, går forslaget ud på en ændring af overgangsreglens formulering, således at medlemmer, der har afsluttet deres uddannelse den 21. maj 1976, også kan få det højere dagpengebeløb.

Der er ikke i bemærkningerne til lovforslaget anført noget om merudgifterne ved gennemførelsen af ændringen. Dette skyldes, at beregningen af merudgifterne er behæftet med betydelig usikkerhed, blandt andet fordi det ikke kan gøres op, hvor mange personer der vil være omfattet af forslaget, og hvor mange af disse der vil kræve efterbetaling i overensstemmelse med forslagets § 2, stk. 2. Med disse forbehold kan merudgiften anslås til 5-6 mill. kr.

Af hensyn til de A-kassemedlemmer, som ændringen berører, beder jeg om en hurtig behandling i folketinget.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til forsvarsministeren af Litten Hansen m. fl.

(Forespørgsel nr. VI. Anmeldt 3/12 76).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om brandsikring af ældre beboelsesbygninger m. v. (Boligtilsynets beslutninger).

(Lovforslag nr. L 110. Fremsat 18/11 76. Første behandling 30/11 76. Betænkning 1/12

76. Anden behandling 3/12 76. Tillægsbetænkning 3/12 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Kaj Hansen (DKP):

Nu har vi jo fået en tillægsbetænkning her mellem anden og tredje behandling, og denne tillægsbetænkning går jo ud på, at boligministeren trækker de ændringsforslag tilbage, som blev vedtaget ved anden behandling, de ændringsforslag, der er betegnet som nr. 2 og 3. Hvorfor sker det nu, og hvad er baggrunden herfor? Ændringsforslagene blev begrundet med, at man efter en henvendelse fra Lejernes Landsorganisation og Grundejernes Landsforbund ønskede at gennemføre visse lempelser, således at man kunne undgå så store husleje-forhøjelser, som der ellers var tale om i forbindelse med brandsikring, ved at tillade, at der blev brugt af de konti, som var beregnet til vedligeholdelse.

Jeg vil gerne sige, at kommunisterne har aldrig opfattet en sådan løsning som tilfredsstillende og er fortsat af den opfattelse, at disse brandsikringsforanstaltninger bør gennemføres uden udgifter for lejerne, som bor i disse bygninger.

Det, der her var tale om, var en løsning, som i hvert fald ville betyde, at de lejeforhøjelser, der var tale om, kunne blive mildnet ved, at man tog nogle penge til brandsikring fra vedligeholdelseskontiene. Derfor var kommunisterne velvilligt indstillet over for disse ændringsforslag.

Nu sker der altså det, at boligministeren stiller ændringsforslag om, at de trækkes tilbage igen. Hvorfor? Ja, ifølge tillægsbetænkningen er årsagen bl. a., at man har fået en henvendelse fra Grundejernes Landsforbund, som ikke har været tilfreds med den ordning, der var udsigt til. Det fremgår også af betænkningen, at boligministeren ikke fortsat har kunnet skaffe et flertal for ordningens gennemførelse,